

ת"פ 36589/07/14 - מדינת ישראל נגד איגור פקין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 יולי 2016

ת"פ 36589-07-14 מדינת ישראל נ' פקין(עציר)

ת"פ 15729-02-15

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא רות לורך
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
נוכחים:
ב"כ המאשימה - עו"ד יניב בן הרוש
ב"כ הנאשם - עו"ד רויטל קוצר
הנאשם באמצעות שב"ס

איגור פקין (עציר)

גזר-דין

1. במסגרת שני ההליכים שבכותרת, הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ועבירת הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לחוק.

עובדות כתב-האישום המתוקן בת"פ 36589-07-14

2. ביום 16.3.2014 בשעה 4:40 או בסמוך לכך, סיים המתלונן את עבודתו, והמתין לנהג שיאסוף אותו ממחלף נתניה.

3. באותה העת שוחח המתלונן בטלפון הנייד שהיה ברשותו עם הנהג, כשלפתע ניגש אליו הנאשם כשהוא מלווה בשניים אחרים שזהותם אינה ידועה, שלף חפץ חד, קירב אותו לצווארו של המתלונן, ודרש ממנו באיומים את מכשיר הטלפון וכסף שהיה ברשותו.

4. המתלונן המבוהל מסר לידיו של הנאשם את המכשיר, שבנרתיקו היו באותה העת 1,200 ₪. כמו כן מסר לנאשם את תיק העבודה שהיה ברשותו, ובו כ-800 ₪.

5. בסמוך לאחר המתואר לעיל הגיע הנהג למקום והבחין במתלונן המבוהל שצעק לעברו "שדדו אותי", תוך שהוא מצביע על הנאשם. הנהג רדף אחר הנאשם וכשהגיע אליו, משך מידו את התיק והשיבו למתלונן.

6. בשלב זה הבין הנהג כי הנאשם שדד מן המתלונן גם את מכשיר הטלפון הנייד, ועל כן שב אל הנאשם עמוד 1

והאחרים ודרש את המכשיר. הנאשם מסר בכזב כי אינו מחזיק במכשירו הנייד של המתלונן.

עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 15729-02-15

7. ביום 27.1.2015 בשעה 2:05 נכנסו הנאשם, חיים חי שלום (להלן: "**חיים**") ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה (להלן: "**האדם הנוסף**"), לחנות הנוחות yellow שבתחנת הדלק "פז", הסמוכה למחלף נתניה, כשכל אחד מהם אוזח בידו חפץ חד. אדם אחר, שזהותו אינה ידועה, נותר לשמור בפתח החנות.
8. באותה עת עבדו בחנות 3 עובדות: ל.ר. ילדית 1994, ט.פ. ילדית 1993, וח.ע. ילדית 1992 (להלן: "**המתלוננות**").
9. חיים, שבסמוך לפני כניסתו לחנות שבה משקה משכר, נכנס אל החנות כשמחצית מפניו מוסתרת, קרב לצווארה של ט.פ. חפץ חד ואיים עליה שלא תזוז.
10. הנאשם, שחבש כובע צמר לראשו, נופף בחפץ החד שאחז בידו לעברה של ל.ר. ואיים עליה "**זה שוד, אל תעשי שום דבר**". האדם הנוסף התקדם לעבר הקופה, כשהוא מצויד בחפץ חד, וצעק לעברה של ח.ע.: "**תפתחי את הקופה, זה שוד, או שאני אדקור אותך**".
11. בשל חששה, עשתה ע.ח. כדרישת הנאשם, חיים והאדם הנוסף, פתחה את הקופה ואת הכספת והשלשה נטלו את הכסף שהיה בתוכה תוך שהם צועקים ומקללים את המתלוננות. בנוסף נטלו השלושה מהחנות חפצות סיגריות, בקבוק וודקה ואת מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ח.ע.
12. לאחר ביצוע זממם נסו הנאשם, חיים והאדם הנוסף מהחנות, לא לפני שהאחרון בעט באחד מהמדפים וגרם לנזק.
13. ביום 28.10.2014 הורה בית-המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת עטר) על שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר בבית אמו בנתניה, ואסר על הנאשם לצאת מפתח הבית במהלך כל שעות היממה. כמו כן קבע בית-המשפט הנכבד, כי הנאשם יהיה מפוקח כל העת על ידי מי מהמפקחים שאושרו.
14. ביום 27.1.2015 נתפס הנאשם כשהוא יושב בפיצוציה הסמוכה לתחנת המשטרה בנתניה, בסמוך לשעה 9:00 בבוקר, כשהוא לוגם בירה.

תסקיר שירות המבחן

15. הנאשם כבן 21, עלה ארצה בגיל שנה מבלרוס, מתגורר עם אמו, סבו וסבתו, ושני אחיו בנתניה. אביו ניתק קשר בסמוך לאחר לידתו. קודם למעצרו עבד בעבודות מזדמנות.
16. הנאשם מסר כי החל לחבור לחברה שולית כבר בהיותו בכיתה ח', כשברקע בעיות התנהגות, קושי לתפקד במסגרות החינוך, וחוסר יכולת של אמו להציב בפניו גבול ולהוות דמות חינוכית. בגיל 16 ביצע עמוד 2

לראשונה עבירות של שוד מזוין, פריצה וגניבה, ונידון לצו מבחן למשך 18 חודשים במסגרתו שהה בפיקוח מגורים בהוסטל. הנאשם עזב את ההוסטל כשלושה חודשים לפני מועד תום הצו, והדבר הוביל להרשעה נוספת בעבירה של הפרת הוראה חוקית, בגינה נידון לקנס ולהתחייבות להימנע מעבירה.

במסגרת ההוסטל סיים הנאשם 10 שנות לימוד, אך הוא לא גיוס לצבא בשל חוסר התאמה.

17. לאחר ששהה שלושה חודשים במעצר בגין ביצוע העבירות המפורטות בכתב-האישום הראשון, שוחרר הנאשם למעצר בית בבית אמו, בחודש אוקטובר 2014. בתקופת מעצר הבית התקשה הנאשם להשתלב בטיפול, ובחודש ינואר 2015 ביצע את העבירות המפורטות בכתב האישום הנוסף. בעקבות זאת נעצר בשנית.

18. הנאשם הודה בעובדות כתבי-האישום, הביע חרטה על מעשיו, וכן צער על הפגיעה במתלוננים. יחד עם זאת, התקשה להכיר בחומרת העבירות שביצע. לדבריו, ביצע את העבירות כשהיה שתוי, יחד עם חברים עימם היה בקשר באותה התקופה. הנאשם מסר כי ההחלטה לבצע את המעשים הייתה ספונטאנית ולא מתוכננת. הוא תלה את ביצוע המעשים בהשפעה השלילית של חבריו. הנאשם שלל בעיית התמכרות בתחום האלכוהול, אך ביטא באופן ראשוני רצון לבחון התנהלותו ומעשיו במסגרת טיפול פרטני בזמן שהייתו במאסר.

19. התרשמות שירות המבחן הינה כי לנאשם קשיים רגשיים, נטייה להתנהגות אימפולסיבית, הוא סובל מתחושה של חוסר ערך, בדידות ופאסיביות בהתנהלותו, וכי אין לו די כוחות פנימיים לבחון התנהגותו ולמונעה. הנאשם מתקשה לנהל אורח חיים נורמטיבי מגיל צעיר. במצבו הנוכחי, על רקע נטייתו להתנהגות אימפולסיבית ואלימה, הנאשם בעל סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות אלימות חמורות.

שירות המבחן סבור כי בעניינו של הנאשם נדרשת ענישה מוחשית במסגרת מאסר בפועל, וממליץ כי במהלך תקופת מאסרו תיבחן אפשרות שילובו בטיפול המתאים לצרכיו.

הראיות לעונש

20. במסגרת הטיעונים לעונש העידה אמו של הנאשם. היא סיפרה כי לאורך השנים נאלצה לעבוד שעות ארוכות לצורך פרנסת ילדיה, והתקשתה לעקוב אחר מעשיו של בנה. לאחר שגילתה אודות המעשים שביצע בנה חשה צער וכעס רב, והדבר הוביל לכך שניתקה איתו את הקשר למשך מספר חודשים. לאחרונה חודש הקשר, והנאשם סיפר לה כי הוא מתחרט מאוד על מעשיו ומנסה לשנות דרכיו. המשפחה כיום מגויסת לעזור ולתמוך בנאשם, ומבקשת להקל בעונשו.

21. הנאשם הגיש מכתב חלף נשיאת דברים לעונש (ע/1). הוא הביע חרטה על המעשים שביצע, סיפר על חשבון הנפש שערך במהלך חודשי מעצרו ועל הבושה שחש בשל מעשיו, ומסר כי הוא מעוניין לפתוח דף חדש ומבטיח שלא יחזור שוב לעולם הפשע. הנאשם ביקש להקל עימו ולא להטיל עליו עונש מאסר לתקופה ארוכה, שכן תקופת המעצר לא הייתה קלה עבורו, והוא מעוניין לשקם את חייו בעודנו צעיר. הנאשם הביע נכונות לפצות את המתלוננים, על אף שמצבו הכלכלי איננו טוב.

טיעוני הצדדים לעונש

22. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשי השוד פגע הנאשם בערך המוגן של בטחון הציבור וגרם לבהלה בקרב הנפגעים. הנאשם ביצע את מעשה השוד השני בעת שהיה מצוי במעצר בית, ובכך הפר הוראה חוקית ופגע בעקרון אכיפת החוק וכיבוד החלטות בית-המשפט.

נטען כי מדיניות הענישה בעבירת השוד הינה מחמירה, בשל הצורך להגן על הציבור מפני ביצוע העבירות שהפכו לנפוצות. בענייננו מדובר במעשי שוד חמורים במיוחד. מעשה השוד השני בוצע בחבורה, כאשר כל אחד מהנאשמים מפנה איומיו כלפי מתלוננת אחרת. בשני המקרים המעשים בוצעו תוך אחיזה בחפץ חד ואיום באמצעותו.

המאשימה עותרת לקבוע כי מתחם העונש ההולם כל אחד מאירועי השוד נע בין 4 ל-7 שנות מאסר, וכי מתחם העונש ההולם את עבירת הפרת ההוראה החוקית נע בין חודש ל-8 חודשי מאסר.

בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם; לכך שנמנע מלנצל הזדמנויות שיקומיות שניתנו לו בעבר, והוסיף לבצע עבירות; לתסקיר שירות המבחן אשר ממליץ על הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה; ולמסוכנות הנשקפת מהנאשם - סבורה המאשימה כי **יש לגזור את עונשו ברף העליון של מתחמי הענישה, וכי אין לחפוף בין העונשים השונים באופן מלא. כמו כן עותרת המאשימה לגזור על הנאשם מאסרים מותנים, קנס, ופיצוי למתלוננים בכל אחד מהתיקים.**

23. **ב"כ הנאשם** טענה יש לקבוע **מתחם ענישה אחד** לכלל המעשים אותם ביצע הנאשם, שכן הם בוצעו בתקופת זמן קצרה, ונסיבותיהם דומות.

נטען כי מעשיו של הנאשם בוצעו תחת השפעת אלכוהול, בספונטניות וללא תכנון מוקדם. העבירות בוצעו ללא שימוש באלימות פיזית, ומבלי שנגרמו למתלוננים חבלות. הרכוש שנגנב במסגרת שני התיקים נתפס, למעט המכשיר הנייד שנלקח באישום הראשון.

עוד נטען כי באישום הראשון חברו לנאשם שניים נוספים, אך לא בוצעו פעולות חקירה לאתרם. באישום השני הועמדו לדין רק הנאשם וצעיר נוסף, מתוך ארבעה שהשתתפו באירוע. הדבר מצדיק הקלה מסוימת בעונשו של הנאשם.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי הנאשם הינו בגיר-צעיר, אשר היה בן 19.5 ו-20 בעת ביצוע העבירות. הנאשם מצוי במעצר לראשונה בחייו, תקופה של כשנה ושמונה חודשים בכלא בגירים, פרק זמן ארוך ביותר עבור צעיר בגילו.

הודאתו של הנאשם בביצוע העבירות חסכה את עדות המתלוננים, ומצדיקה הקלה משמעותית בעונשו. הנאשם חש חרטה כנה על המעשים, ואף הביע נכונותו לפצות את המתלוננים.

משפחתו של הנאשם הינה משפחה נורמטיבית, על אף נסיבות חייהם שאינן פשוטות, כמפורט בתסקיר. המשפחה מתכוונת לתמוך בנאשם עם שחרורו מהמאסר, ולסייע לו להשתקם.

הנאשם משתף פעולה עם גורמי שב"ס, אין לו בעיות משמעת בכלא, הוא אינו צורך אלכוהול ושוהה באגף נקי, וכן משתתף בקבוצות ובחינוך. הנזק שיגרם לו אם בגילו הצעיר יישלח למאסר לתקופה ארוכה מצדיק אף הוא הקלה בעונשו.

ההגנה הגישה פסיקה שעוסקת בעבירות שוד שביצעו צעירים, אשר נעה בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל. בשים לב לנימוקים הרבים לקולא, ובשל סיכוייו של הנאשם להשתקם, מבקשת ההגנה לסטות ממתחם הענישה ההולם, ולהסתפק בתקופה בה שהה במעצר.

דין והכרעה

24. הנאשם הורשע בשני כתבי-אישום שונים, המתארים שני אירועי שוד שהתרחשו בהפרש זמנים של כ-10 חודשים. האירוע הראשון ארע ברחוב, ואילו האירוע השני בתוך חנות בתחנת דלק. הנאשם פעל תוך שיתוף פעולה עם מספר צעירים שונים, והמעשים בוצעו כנגד קורבנות שונים. במצב דברים זה, אני סבורה כי מדובר בשני אירועים נפרדים המחייבים קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אירוע (ראו: הוראות סעיף 40ג לחוק, וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). אשר לעבירת הפרת ההוראה החוקית בה הורשע הנאשם במסגרת כתב-האישום השני, צודקת המאשימה כי מדובר בעבירה הפוגעת בערכים מוגנים שונים מעבירת השוד. ואולם, בשים לב לקשר העובדתי ההדוק בינה לבין עבירת השוד במקרה דנן, אין מקום לקבוע מתחם ענישה נפרד בגינה, וחומרתה תובא בחשבון כחלק מקביעת מתחם העונש בגין כתב-האישום השני (ראו והשוו בעניין זה: ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015)).

הדמיון בין מעשיו של הנאשם בשני האירועים, והתקופה הקצרה יחסית שחלפה ביניהם, הינם בעלי משקל בקביעת העונש הכולל שיוטל על הנאשם בגין שני האירועים.

25. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, לצורך קביעת מתחמי הענישה ההולמים יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת.

26. **הערכים המוגנים שנפגעו** בגין עבירות השוד הם הזכות לביטחון אישי ולשמירה על זכות הקניין. מידת הפגיעה בזכויות אלה בענייננו איננה קלת ערך.

אירוע השוד הראשון כוון כנגד מתלון אשר סיים עבודתו בשעת לילה מאוחרת והמתין לתומו ברחוב לנהג שיאסוף אותו. הנאשם ניגש אל המתלון כשהוא מלווה בשניים נוספים, שלף חפץ חד, קירב אותו אל צווארו של המתלון ודרש באיומים את הרכוש שהיה ברשותו. אין חולק כי מעשים אלה עוררו בהלה ואימה אצל המתלון, אשר העביר מיד את מכשיר הטלפון הנייד ואת התיק בו החזיק, ובהם סכום של 2,000 ₪. התערבותו של הנהג שהגיע אל המקום ורדף אחר הנאשם, הביאה להשבת התיק אל המתלון, אך מכשיר הטלפון נותר אצל הנאשם אשר מסר בכזב כי אינו מחזיק בו.

27. אירוע השוד השני כוון כנגד שלוש מתלונות צעירות בעת עבודתן בשעת לילה בחנות בתחנת דלק. הנאשם ושני צעירים נוספים נכנסו אל החנות, וכל אחד מהם עשה שימוש בחפץ חד לצורך איום על אחת מהמתלוננות. ברי כי מדובר באירוע מאיים ביותר. בשל חששה, פתחה אחת מהמתלוננות את הקופה והכספת, נטלה את כל שהיה בתוכה ומסרה לשודדים. בהתאם לכתב-האישום, המעשים בוצעו תוך צעקות וקללות, ובכך נפגע אף כבודן של המתלוננות.

28. הפרת ההוראה החוקית שביצע הנאשם פגעה בעיקרון אכיפת החוק וכיבוד החלטות בית-המשפט. הנאשם ביצע עבירה חמורה בשעה שהוא מצוי במעצר בית בו נאסר עליו לצאת מביתו בכל שעות היממה,

וזאת בגין עבירה זהה שביצע חודשים ספורים קודם לכן. ברי כי מדובר בזלזול של ממש בהחלטתו של בית-המשפט בעניינו.

29. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות** - את עבירת השוד הראשונה ביצע הנאשם לבדו, כאשר שניים נוספים מצויים עמו אך לא לוקחים חלק במעשים. העבירה בוצעה כלפי עובר אורח, ולא ניתן לשלול כי בוצעה באופן ספונטני. הנאשם החזיק בחפץ חד, וקירב אותו לצווארו של המתלונן. עם זאת, הנאשם לא הפעיל אלימות פיזית כלפי המתלונן. בשל תושיתו של הנהג שהגיע למקום ורדף אחריו, החזיר הנאשם חלק מהרכוש שנגנב, אך שיקר כי הטלפון הסלולרי שלקח אינו מצוי ברשותו. מכשיר זה לא הוחזר עד היום.

30. עבירת השוד השנייה בוצעה על-ידי חבורה, שנכנסה אל חנות המצויה בתחנת דלק באמצע הלילה. אחד מהצעירים נותר כשומר בכניסה לחנות, ואילו השלושה האחרים, לרבות הנאשם, נכנסו אל החנות כשהם מצוידים בחפצים חדים, וכל אחד מהם פנה אל מתלוננת אחרת ואיים עליה. בשים לב לנסיבות אלה, יש לקבוע כי המעשים בוצעו מתוך תכנון מוקדם ולא באופן ספונטני. המעשים בוצעו תוך איומים וקללות שהופנו לעבר המתלוננות, ותוך גרימת נזק לרכוש, אך ללא שימוש באלימות פיזית כלפיהן. אין צורך בדמיון רב כדי להבין את הפחד והתחושות הקשות שחשו המתלוננות הצעירות למראה התנהגותם הבריונית של הנאשם וחבריו.

כמפורט לעיל, הנאשם ביצע את המעשים בעת שהוא מצוי במעצר בית בו נאסר עליו לצאת מביתו בכל שעות היממה. לאחר ביצוע המעשים הוא נתפס בפיצוציה כשהוא לוגם בירה. התנהגותו מלמדת על זלזול רב בהחלטת בית-המשפט ועל הפרה בוטה של האמון שניתן בו כששוחרר בתנאים.

31. העונש המקסימלי הקבוע בחוק בגין עבירה של שוד בנסיבות מחמירות עומד על 20 שנות מאסר. בכך יש כדי לבטא את החומרה היתרה בה רואה המחוקק עבירות אלה. על דרך הכלל, הענישה בגין עבירת שוד בחלופה זו, כוללת מאסר בפועל לתקופה שאיננה קצרה (ראו למשל: ע"פ 5901/10 **גולקו נ' מדינת ישראל** (17.5.2011)).

32. לצורך בחינת הענישה הנוהגת במקרים דומים למפורט באירוע הראשון, נעזרתי בפסקי-הדין הבאים:

א. ע"פ 2400/13 **חמור נ' מדינת ישראל** (12.3.2014) - הנאשם קשר קשר עם אחר לגנוב ולשדוד מכשירי טלפון ניידים מעוברי אורח. במקרה הראשון הנאשם ניגש אל המתלוננת שישבה על ספסל ברחוב, נטל את מכשיר הטלפון הנייד מידה, ונמלט מהמקום עם חברו שחיכה לו ברכב. במקרה נוסף שארע באותו היום, ניגש הנאשם אל המתלוננת, הכה אותה בידה, משך את מכשיר הטלפון הנייד אותו החזיקה, ונמלט מהמקום. בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשם, צעיר כבן 21 בעל עבר פלילי, 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות. בית-המשפט העליון קיבל את הערעור בשל הפער בעונש שנגזר על הנאשם לעומת שותפו, והפחית את העונש ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ב. ע"פ 7684/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.3.2014) - המערער ושני צעירים

נוספים החליטו ליטול מידי המתלונן, קטין שהלך לתומו ברחוב, את הטלפון הנייד שברשותו. לצורך כך יצא המערער לבדו מהרכב בו נסעו השלושה, סטר למתלונן ודרש ממנו את הטלפון הנייד. המתלונן מסר את הטלפון. לאחר מכן סטר המערער שוב למתלונן.

בעניינו של המערער הוגש תסקיר שלילי, המלמד על סיכוי גבוה להישנות התנהגות אלימה. בית-המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 12 ל-36 חודשים. על המערער נגזרו 21 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.** ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ג. ע"פ 970/15 **אלקיים נ' מדינת ישראל** (16.3.2014)- הנאשם ניגש אל המתלוננת, שהלכה לתומה ברחוב, ומשך בחוזקה ברצועת התיק שלה. המתלוננת אחזה בתיק, אך הנאשם לא ויתר והמשיך למשוך את תיקה של המתלוננת, אשר נבהלה ממעשהו והחלה לצעוק. משגבר חששה מפני הנאשם, הרפתה מהתיק, והנאשם לקח אותו וברח מהמקום. בית-המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם, שהודה בביצוע המעשים ובעברו הרשעות קודמות ישנות, נגזרו **20 חודשי מאסר בפועל.** ערעורו על חומרת העונש נדחה, למעט הקלה מסוימת ברכיב המאסר המותנה.

33. לצורך בחינת הענישה הנוהגת במקרים דומים למפורט באירוע השני, נעזרתי בפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (מחוזי חיפה) 17009-04-15 **אסמאי נ' מדינת ישראל** (24.9.2015)- הנאשם קשר עם אחר לשדוד סניף של בנק דואר. השניים הצטיידו בבגדים כהים ובכיסויי לפנים, והאחר הצטייד בסכין, בידיעתו של הנאשם. הם נכנסו לסניף הדואר בשעת בוקר, כשמצויים בו מספר בלקוחות, והציגו לשניים מהפקידים פתקים מאיימים. לאחר שדרישותיהם לא נענו, טיפס האחר אל מעל הדלפק, והכה באמצעות הסכין שבידו על הזכוכית המפרידה בין הפקידים לקהל. לאחר מכן ברחו השניים מהמקום. נקבע כי **מתחם העונש ההולם את ניסיון השוד נע בין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם, צעיר לו הרשעות קודמות בעבירות שוד, נגזרו **20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.**

ב. ע"פ 2908/16 **מדינת ישראל נ' מקשאו** (22.5.2016)- המשיב ואחר שזהותו אינה ידועה קשרו קשר לשדוד חנות תכשיטים. לצורך הקשר רכשו השניים מצית בצורת אקדח, שנחזה להיות אקדח אמיתי. המשיב נכנס לחנות כשהוא חבוש בקסדה, והודיע כי מדובר בשוד. חברו המתין לו כשהוא רכוב על אופנוע בקרבת מקום. בעלי החנות התעמתו עם המשיב וגרמו לו להימלט מהמקום. למשיב, צעיר בן 24, 6 הרשעות קודמות, ואף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה. בשל הליך שיקומי חיובי בו החל, גזר בית-המשפט המחוזי על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל, והפעיל את עונש המאסר המותנה בחופף לעונש זה. בית-המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, ומבלי למצות את הדין, העמיד את עונשו על **18 חודשי מאסר,** והפעיל את עונש המאסר המותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך-הכל ירצה המשיב **21 חודשי מאסר.**

ג. ת"פ (מחוזי חיפה) 359-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.10.2014)- הנאשם נהג ברכב על אף שנפסל לנהוג, וכופף את לוחית הזיהוי על-מנת להסתיר את מספר הרישוי של הרכב. הוא נכנס אל מתחם תחת דלק, הסתיר את פניו בחולצה, ואז נכנס אל המרכולית המצויה במתחם ואיים על המוכר ועל השוהים במקום תוך הנפת בקבוק זכוכית לעברם. המוכר מסר לנאשם כ-2,000 ₪ והוא נמלט מהמקום. נקבע כי **מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, אשר סובל מבעיות נפשיות חמורות ואשר לו עבר פלילי, נגזרו **26 חודשי מאסר בפועל**.

34. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, ראיתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם את האירוע הראשון נע בין 16 ל-36 חודשים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם את האירוע השני (לרבות עבירת הפרת ההוראה החוקית) נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

35. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם באשמה ולקחת האחריות, באופן שחסך מהמתלוננים את הצורך להעיד בבית-המשפט. שקלתי גם את החרטה שהביע הנאשם על המעשים, ואת נכונותו לפצות את המתלוננים.

36. בגזירת הדין התחשבתי בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמפורט בתסקיר. התחשבתי גם בגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות כשהיה והינו בגיר צעיר. מדובר בעונש המאסר הראשון של הנאשם. שליחתו לשנות מאסר ארוכות בגילו הצעיר עלולה לפגוע ביכולתו לשקם את חייו לאחר שחרורו מהמאסר.

37. שקלתי לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם ביצע בשנים 2007 ו-2009, בהיותו קטין צעיר, עבירות של פריצה, גניבה, ושוד מזוין, בגין הורשע בבית-המשפט לנוער ונגזר עליו עונש שיקומי של צו פיקוח בתנאי מגורים בהוסטל לתקופה של 18 חודשים. הנאשם הפר את צו הפיקוח, ובגין כך נדון בשנת 2013 לקנס ולהתחייבות להימנע מביצוע עבירה. שישה חודשים בלבד לאחר מכן, ביצע הנאשם את העבירות המיוחסות לו בכתב-האישום הראשון בהליך דן.

עברו של הנאשם מלמד כי על אף העונשים השיקומיים שנגזרו עליו בעבר, הוא לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו על-מנת לשקם חייו, וחזר לבצע עבירות דומות. ביצוע עבירת השוד השנייה בזמן היותו במעצר בית מלא מלמדת על תעוזה ועל זלזול מוחלט בבית-המשפט.

38. שקלתי לחומרא אף את התרשמות שירות המבחן מהנאשם. ההתרשמות הינה כי לנאשם נטייה להתנהגות אימפולסיבית ואלימה, וכי אין לו בעת הנוכחית די כוחות פנימיים לבחון התנהגותו זאת ולמונעה. במצבו הנוכחי, סבור שירות המבחן כי הנאשם בעל סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות אלימות חמורות.

39. בשל ההליכים דן, שהה הנאשם לראשונה בחייו במעצר כשנה ותשעה חודשים, וזאת בכלא בגירים. אין

חולק כי מדובר בתקופה ארוכה שאיננה פשוטה עבור אדם צעיר כנאשם. לטענת ההגנה, במהלך תקופה זו, ובעיקר בעת האחרונה, שיתף הנאשם פעולה עם גורמי שב"ס, ואף השתתף בקבוצות חינוכיות שונות. אמו של הנאשם העידה כי בחודשים האחרונים היא חשה בשינוי חיובי אצל הנאשם. משפחתו של הנאשם נכונה לסייע לו להשתקם לאחר שחרורו מהמאסר.

בניגוד לעמדת ההגנה, אני סבורה כי די בנסיבות אלה כדי להצדיק סטייה ממתחמי העונש ההולמים והסתפקות בתקופת המעצר ללא הטלת עונש מאסר נוסף, וזאת נוכח השיקולים לחומרא שהובאו לעיל. ואולם, בשים לב לתחילתו של שינוי חיובי אצל הנאשם, ועל מנת לעודד אותו להמשיך בדרך זו, לא אמצה עימו את הדין.

40. לאחר איזון בין השיקולים השונים לקולא ולחומרא, אני גוזרת על הנאשם עונש כולל בגין שני האישומים, כדלקמן:

א. 36 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו- מיום 13.7.2014 ועד 28.10.2014, וכן מיום 27.1.2015 ועד היום.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי לכל אחד מארבעת המתלוננים בסך 2,000 ₪ לכל אחד, סך-הכל 8,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.2016.
המאשימה תעביר פרטי המתלוננים למזכירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג בתמוז תשע"ו, 19.7.2016, במעמד הנוכחים.

רות לורן , שופטת, סגנית נשיא

הוקלדעלידיאורטלמכלוף